

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 892/2014
16.09.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгомира Милојевића, Веска Крстајића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Л.Б., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Л.Б., адвоката Б.И., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К бр.31/13 од 28.11.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.554/14 од 10.06.2014. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 16.09.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Л.Б., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К бр.31/13 од 28.11.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 554/14 од 10.06.2014. године, у односу на повреду Закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К бр.31/13 од 28.11.2013. године, окривљени Л.Б., оглашен је кривим, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 02.04.2013. године до 07.06.2013. године. На основу члана 246. став 7. КЗ од окривљеног је одузето 920,85 грама марихуане, као предмета извршења кривичног дела. На основу члана 196. став 4. ЗКП, одлучено је да трошкови кривичног поступка у износу од 68.495,00 динара падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.554/14 од 10.06.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Сомбору и браниоца окривљеног, а првостепена пресуда је потврђена.

Против ових пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Л.Б., адвокат Б.И., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да се обе пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Л.Б., адвоката Б.И., Републичком јавном тужиоцу, сматрајући да присуство Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног не би било од значаја за доношење одлуке, због чега их није обавестио о седници већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је нејасно којом доказном радњом је прибављена најлон кеса са предметном опојном дрогом, која је била кључни материјални доказ којим су се нижестепени судови руководили приликом одлучивања о кривици окривљеног, имајући у виду да на лицу места није извршен увиђај сходно одредби члана 136. ЗКП, јер да је исти извршен, о тој доказној радњи би морао бити сачињен записник, што, према ставу браниоца окривљеног, указује да наведени доказ није прибављен на законом предвиђен начин и да се стога ради о незаконитом доказу на коме се судска одлука не може заснивати у смислу члана 84. ЗКП. Ово посебно када се има у виду да на спорној кеси нису пронађени било какви материјални трагови који би указивали да је иста била у поседу окривљеног.

Врховни касациони суд изнете наводе браниоца окривљеног којима се правноснажна пресуда у суштини побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, која представља разлог због кога окривљени може поднети овај ванредни правни лек преко браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП, оцењује неоснованим.

Наиме, одредбом члана 16. став 1. ЗКП, прописано је да се судске одлуке не могу заснивати на доказима који су, непосредно или посредно, сами по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом, тим Закоником, другим законом или опште прихваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима, осим у поступку који се води због прибављања таквих доказа, а чланом 84. став 1. ЗКП је прописано да докази који су прибављени противно члану 16. став 1. тог Законика – незаконити докази не могу бити коришћени у кривичном поступку.

Из потврде о привремено одузетим предметима МУП, ПУ Сомбор, Полицијске станице Кула број Ку 582/13 од 02.04.2013. године, произлази да су овлашћена службена лица на основу члана 82. ЗКП и приликом предузимања радњи у складу са тада важећом одредбом члана 225. став 1. и 2. ЗКП („Сл. лист СРЈ“, број 70/2001...“Сл. гласник РС“, број 72/2009), а у циљу обезбеђења доказа у кривичном поступку одузели предметну опојну дрогу од окривљеног Л.Б. као грађанина.

Дакле, на основу изнетог произлази да је предметна кеса са опојном дрогом пронађена и одузета приликом обављеног криминалистичко-техничког прегледа лица места од стране овлашћених службених лица ОУП-а, ради предузимања потребних мера да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу да послуже као доказ у смислу члана 225. ст.1. и 2. ЗКП, о чему је сачињена криминалистичко-техничка документација у коју је првостепени суд у доказном поступку на главном претресу извршио увид, а не да је том

приликом вршен увиђај места у смислу тада важеће одредбе члана 110. ЗКП, због чега није ни било неопходно сачињавање посебног записника о предузетој радњи. Следствено изнетом, Врховни касациони суд налази да предметна потврда о привремено одузетим предметима од окривљеног није прибављена противно одредби члана 16. став 1. ЗКП, односно противно члану 18. став 2. ЗКП који је важио у време предузимања описане радње („Сл. гласник РС“, број 72/09...76/10) и стога представља законит доказ који се може користити у кривичном поступку, па су наводи захтева браниоца окривљеног у делу којим се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, оцењени као неосновани.

Наводима захтева браниоца окривљеног којима се истиче да из изреке првостепене пресуде није могуће утврдити у које тачно време је наведеног дана окривљени држао опојну дрогу, да ли је критичном приликом непосредно затечен у поседу опојне дроге и када се критични догађај заиста и одиграо, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног указује да је изрека правноснажне пресуде неразумљива што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП, која није разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног наводи у захтеву да се предметна опојна дрога није налазила у поседу окривљеног и оспорава исказе овлашћених службених лица ОУП-а, саслушаних у својству сведока указујући да пронађени предмет има сасвим другачији изглед од оног каквим га наведени сведоци описују у својим исказима, чиме се у суштини нижестепене пресуде побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, што такође није разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП, па је захтев браниоца окривљеног Л.Б. у овом делу оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.